

saadan Nedsættelse vil bringe et ret betydeligt Underskud i de aarlige Regnskaber, noget, Anstalterne for Tiden ikke kunne bære. Desuden forekommer det i alt Fald mig, at det vilde være urigtigt, om man paa den nuværende Tid, der i allerhøjeste Grad maa betragtes som en Overgangstid for samtlige vore Aandsvageanstalter, vil gøre nogen væsentlig Forandring i de Forhold, som hidtil have bestaaet, ogsaa i den af mig antydede Retning. Som bekendt blev det i 1898 vedtaget, at største Delen af de Kellerske Anstalter skulde overføres til Jylland, hvor der bygges en stor Anstalt med et Laan fra Staten paa 1,250,000 Kr., saa vidt jeg husker, og dette Arbejde er nu i Gang. Men det vil selvfølgelig tage nogle Aar, inden hele denne Anstalt vil være skikket til at tages i Brug. Det forekommer mig derfor at være betænkeligt under en saadan Overgangstilstand at gøre store Forandringer, som kunne have Indflydelse paa Anstaltens Indtægter. Har det været saa længe, kan det være dette Par Aar endnu, og først da, naar man ser, hvorledes den nye Anstalt kommer til at staa, og hvilket Tilskud det vil blive nødvendigt at yde denne Anstalt ud over de 265,000 Kr., som nu betales om Aaret, vil det være muligt at lægge en virkelig Plan, ogsaa hvad Kontingenter for de samlede Anstalter angaar. Udvalget vil sikkert være enig med mig om, at det ikke vil være rigtigt her at følge Statsrevisionens gentagne Henstilling om at nedsætte Betalingen for de arbejdende Asylister.

Statsrevisionen har dernæst nu som tidligere fremdraget Spørgsmaalet om en Sammensmeltning af samtlige Anstalter: Gl. Bakkehus, Ebberødgaard og de Kellerske Anstalter under en fælles Administration. Som bekendt er en saadan Sammensmeltning forudsat i Loven af 1ste Marts 1895. Jeg har selv tidligere haft med denne Sag at gøre og har som Ordfører i dette Ting taget Ordet for, at en saadan Sammensmeltning var højst ønskelig, og i den Henseende er der ogsaa fremkommet Udtalelse fra den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som ogsaa har anset det for ønskeligt, at det skete, og vilde gøre, hvad han formaaede dertil. Men den den Gang foreliggende Situation er nu unægtelig i mine Øjne væsentlig forandret ved Vedtagelsen af Loven af 26de Marts 1898, hvorved saa at sige alle de Kellerske Anstalter med Undtagelse af Gammelmosegaard og Karensminde overføres til Jylland, medens de øvrige blive liggende paa Sjælland. Pro-

fessor Keller har i en Erklæring til Statsrevisionen udtalt sig paa en Maade, som jeg ikke kan frakende stor Betydning. Han har der gjort opmærksom paa, hvor uhyre vanskelig en fælles og ganske fuldstændig Sammensmeltning af Anstalterne i Jylland og paa Sjælland vil være, og de praktiske Vanskeligheder, der ville være forbundne med at danne en Bestyrelse, som virkelig kan have nogen Indflydelse paa samtlige Anstalters Administration. Han udkaster derfor en Plan, der forekommer mig at være den naturligste, idet han foreslaar at lade Anstalten i Bregninge blive en jydsk-fynsk Anstalt, hvor Alumner derfra finde Optagelse, og hvor der skal være baade Skole-, Pleje- og Asylafdeling for begge Køn, og at Ebberødgaard, Gamle Bakkehus, Karens Minde og Gammel Mosegaard skulde blive Anstalter for Sjælland og omliggende Øer, og da selvfølgelig burde forenes under een Administration. Medens han erkendte, at en Samling i en øverste Spids for alle Aandsvageanstaltens Administration vilde være ønskelig, tror han, at en saadan Samling tilstrækkelig opfyldes ved, at det er Ministeriet, der staar over det hele, og vil kunne medvirke til, at de Systemer, der følges i de forskellige Anstalter, blive ensartede. Jeg tror imidlertid, at det Tilsyn, som den højtærede Minister vil kunne føre med disse to Anstalter, naar det skal være effektivt, ikke vil være tilstrækkeligt, men at det vil være nødvendigt, ligesom ved Døstummeanstalterne, at have en Direktion, som staar over de to lokale Anstalter. Det er alt sammen Fremtidsplaner, som der efter min Mening ikke let kan tages Bestemmelse om i Øjeblikket. Jeg tror, at det ogsaa paa dette Omraade maa anbefales, at man ganske roligt venter, til Bregningeanstalten er færdig, inden man tager dette Spørgsmaal under Overvejelse. I Hovedtrækkene bør man vistnok nu følge den Anskuelse, som Professor Keller nærer, selv om det jo er muligt, at man kan finde paa noget, der endogsaa er bedre. Men det forekommer mig klart, at Loven af 1895 ikke under de nuværende Forhold lader sig gennemføre, og at der bør foretages en Forandring ved denne Lov, hvis der skal oprettes en samlet Bestyrelse; men en saadan Forandring kan heller ikke være forbunden med stor Vanskelighed. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister, at der foreløbig ikke foretages nogen Forandring med Hensyn til den fælles Administration af samtlige Aandsvageanstalter, der alle endnu findes her paa Sjælland